

Insaculem-nos

OPINIÓ

CADA DIA ÉS MÉS EVIDENT
QUE LA POLÍTICA D'AQUEST PAÍS
MEU ESTÀ SEGRESTADA PER UNA
CURSA QUE, PER INFINITA,
ÉS IMPOSSIBLE DE GUANYAR PER
VEURE QUI LA DIU MÉS GROSSA.

Va haver-hi un temps en què la grollera invisibilització mediàtica a què estava condemnada l'oposició valenciana potser justificava la cerca desesperada del titular per cridar l'atenció a qualsevol preu, però ha estat precisament l'èxit d'aquella estratègia el que ha modificat la dieta de la mateixa fauna periodística que, fa no tant de temps, només s'alimentava de notes de premsa de Presidència, correcció institucional i sobressos d'aquells que el Codi penal no considera suborns.

Ara, el debat polític se serveix als platós de televisió amb la mateixa safata de plàstic amb què s'escudella *Sálvame Deluxe*, i es condimenta amb la mateixa quantitat de sal, pebre i rigor amb què s'escodrina la vida sentimental de la Belén Esteban. Amb una diferència fonamental, al meu parer, i és que, a diferència de Paco Marhuenda, Kico Matamoros sí que entén de què parla.

El que fa a penes uns anys era terreny exclusiu de l'estilista de Mónica Oltra o el sabater de Xosé Manuel Beiras, ara és l'espai comú on es troben tots els partits polítics, alguns dels quals semblen haver oblidat que sovint allò mateix que es pretén col·locar avui al sumari de *Lasex-ta Noche* acabarà demà al del BOE.

En aquest particular rànquing del despropòsit s'ha colat amb força una proposta del grup Ciutadans al País Valencià que aposta per regular per llei el procediment d'insaculació és a dir, si fa no fa, el sorteig de tota la vida, per al nomenament dels càrrecs de lliure designació, altrament dits de confiança, a les administracions públiques valencianes. Ara vas i ho millores!

Proposa la ciutadana formació que, per exemple, el o la cap de premsa de Ximo Puig o el seu cap de gabinet deixen de ser nomenats discrecionalment

JOSEP
MORENO

en funció de la confiança que inspiren al president, i passen a ser nomenats per "insaculació" d'entre aquells o aquelles interessats a ocupar el càrrec que acrediten la formació necessària per desenvolupar-lo.

És cert que resulta difícil resistir-se al munt de possibilitats que obri la introducció de l'univers insaculatori a la política valenciana. Per exemple, un dels millors experts en xarxes socials que ha donat la terreta, Luis Salom, podria, i jo dic que és molt capaç de fer-ho, optar a ser insaculat com a *community manager* del conseller Marzá... I guanyar! No em negaran que sols per veure la ca-

ra de Vicent en treure la boleta no paga ja la pena tirar endavant amb el projecte de llei. Fins i tot pot ser que, un cop implantat el mecanisme i comprovades les seues bondats, haja arribat el moment d'estendre'l, també per llei, a altres àmbits de la política com, per exemple, la confecció de les candidatures.

Degudament insaculada, alguna llista milloraria molt. No veig jo per què no mantenir el mateix esforç per garantir l'accés de la ciutadania a tots els nomenaments a dit que es fan a la política. Per exemple, al de diputat per València.

Els ciutadans diputats proposen iniciar el camí marcat per Borges al seu relat "La loteria de Babilònia" cap a una societat ideal on la teua fortuna o la teua desgràcia vinga designada per l'atzar institucionalitzat. L'execució a mans del botxí o fruit dels més excel·sos plaers de la vida eren decidits cada seixanta nits en un sorteig sagrat celebrat al laberint del déu de Babilònia, que ací hauria de substituir-se per l'agora de Calatrava, perquè al cap i a la fi per a alguna cosa haurà de servir.

Ara que ho pense no veig tan destarificada la proposta com en començar a escriure aquest article. Ben mirat, una gran part de la nostra política ja ha estat marcada per l'atzar d'una manera o una manera. Miren, si no, els Fabra. A un, Carlos, li tocava la grossa tots els anys i a l'altre, Alberto, en una altra loteria, li va tocar la presidència de la Generalitat Valenciana. En qualsevol cas, en una democràcia *insaculatoria* hi ha una cosa que segur que guanyaríem els que sempre perdem cada cop que hi ha sorteig, i és que aquesta vegada no seríem els perdors els qui, a més a més, acabem pagant els cupons dels qui sempre guanyen.

Consultor en comunicació